

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.
ELŐFIZETÉSI ÁRA POSTÁN KÜLDVE EGY ÉVRE 4 KORONA.

II. évfolyam 9. szám.

Ára 4 fillér.

1914. március hó 1.

Carneval bucsuja.

A farsangtól is illő volna
Egynehány sorban bucsut venni!
Igy vélte ezt a szerkesztő
S neki ebből elég ennyi.

Elég ennyi a szerkesztőnek,
Ki ölt ruhát, amely béli
S azzal rögtön rohant aztán,
Carneval urral szoba állni.

Szerkesztőnknek a szavára:
(Hogy érezte magát fenséged?)
Carneval gyengén összerezzen
S bambán az ablakon kinézett.

„Hogy éretem magam uram?
Megmondtam önnek már egy ízben:
Mint a zsidó a ravatalon,
Vagy mint agár a hideg vízben.

Nem való kérem nem való
Nekem már e száraz tangózás,
Az arcom csak a Yes-pudertől
Rózsaszínű, de már nem rózsás.

Carneval ur a Koronában
Szalvátor sörét szörpölgette.
Ráncos az arca és az inge:
Sok farsang eltáncolt felette.

Carneval, az öreg családfő
Ott ült s a hat eladó lánya
Mellette nagy mohón fogyasztott
Két-két kemény tojást pohárba.

Ha tudná, milyen nehezen
Vártam már a hushagyó keddet,
Hogy végre valahára már
Rendes időbe lefekhessek!”

Igy szólt Carneval s összehuzta
Horpadt mellén a bus szmokingot.
Éjfél volt. Indult. A harang
Már hamvazó szerdára kongott.

IFJ. ANTAL JÓZSEF angol uri szabó

Breuer-ház, a Makói Takarékpénztár Rész.-társ. épülete mellett

**Ajánlja mostan megérkezett legújabb tavaszi és nyári angol szöveteit.
Megrendelések elsőrangú kivitelben és a legjutányosabb árak mellett teljesíttetnek!**

A HŐS.

A balkáni harcterről sebesülten a kórházba szállították Schwartz Adolf belgrádi kereskedőt. Hozzátartozói fölkeresték és miután nem volt súlyos beteg, beszélt hősi tetteiről:

— Hát kérlek — beszéli Schwartz — amint ott mentem a harctéren, láttam egy törököt, odamentem hozzá és levágtam egy suhintással mind a két lábát.

— Miért éppen a lábát és mért nem a fejét — kérdi valaki.

— Mert a feje az már le volt vágva.

Palkóék álmoskönyve

vagy ahogy ők mondják:

Ez aztán a jó kis olvasmány.

A „Népszava“, miután egy ellenlábás fővárosi lap szemelvényeket közölt

az álmoskönyvükből, maga is csinált ilyen álmoskönyvfélét. Ez a kontra vicc ugy megtetszett Palkóéknak, hogy lefoglalták maguknak, s azt meg-

spékelve egy pár vicinális vonatkozásu tétellel, leközöltek „Mungóék álmoskönyve“ címmel.

Nekünk is tetszett az álmoskönyv, melyet nem önkényesen megváltoztatva, hanem a valóságnak megfelelően közlünk az okulásukra:

Alamizsnát adni, kötelességteljesítés a gazdagnak, kapzsi öröm a koldusnak. 63.

Alkalmazkodni néphangulathoz, nyereszkedés kiadónak, lelketlenség szerkesztőnek, rebach a fiskálisnak. $2 \times 2 = 4$.

Tudva ostobaságot beszélni: számárság. Henrik 15.

Rágalmazni allattomosan, gyáva irigység. Henrik 16.

Tüzet kiabálni, ég a házad, mert magad gyújtottad föl. 124.

Erkölcstöt prédikálni, nevetséges erőlködés. Pál 63.

Fel nem használt kortestollakkal mandátumot nyerni, — hajnali álmom. 13.

Képviselőnek lenni, — demagógia eredménye.

Szövetkezeti ügyésznek lenni, — hasznos de olcsó dicsőség. 124.

Hagymával kereskedni, — hazafiui erény. Csöd. Politzer 5×20 .

Hazafiasnak látszani, kifizeti magát . .

Ujságban hazugságokat írni, lekiismeretlenség.

Zsidó előjárónak lenni, ritka tisztesség.

Zsinagógában énekarvezetőnek lenni, — istenkáromlás.

Falusi bánat.

— Hallod-e, Jóska, édesapád beleesett a tóba, oszt' belefult!

— Ejnye, az áldóját! Az uj bicska meg a zsebében maradt.

A legujabb és legjobb
magyar gyártmányu tükör-acél ekék,

amelyek felülmulják a régebbi rendszerü összes ekéket, továbbá különféle gyártmányu **mütrágyaszórók**, új és használt **vetőgépek**, **szecs kavágók**, **répavágók**, **morzsolók**, valamint az összes gazdasági **gépujdonságok** a legolcsóbb áron kaphatók Makón

GULÁCSI JÁNOS

vasipartelep és gépraktárában. I., Dessewffy-tér 31.

Telefon 50. szám.

Járásbirák harca.

Ha te ugy, én is ugy.

A makói jogkereső közönség, vagyis a vádlottak, terhelték, sértettek, al- és

felperesek, minden rendű és rangu tanuk, nevezetesen: korona tanuk, hamis tanuk és valódi tanuk lelki gyönyörőségére két makói járásbíró is hajbakapott, és ez alkalommal nemcsak a szegény vádlottakat

ítélik el, hanem inkább egymást ítélik meg.

Pemete járásbíró erkölcstelen följelentést tett *Elek* járásbíró ellen erkölcstelen életmód címén, s ezt a következőkben indokolta:

Erkölcstelen életmódot folytat a járásbíró, mert egyszerre három nővel is folytat szerelmi viszonyt, s Juszticia istenasszonyon kívül még két másik nővel is társas érintkezésben van. Ez a bűnös viszony annál erkölcstelenebb, mert Juszticia istenasszonynak belevén kötve a szeme, nem láthatja ezt a csapodárságot, melyet nevezett járásbíró a szemérmatlenségig folytat: Annyira ment már e tekintetben, hogy egy reformkötényt is rendelt egy ifiasszonyságnak.

Ezenkívül bebizonyítható, hogy egy hölgy azt állította róla, miszerint igen tehetséges embernek látszik. Nyilvánvaló, hogy ez a hölgy nem ok nélkül állította róla, hogy tehetségesnek látszik, hanem oka volt ezt föltételezni, amiből viszont következik, hogy ez a hölgy meg nem engedhető közelségbe férközött a bíróhoz.

Bizonyítva van, hogy két hölgy összeveszett, s kölcsönösen becsületsértés-

sel vádolták egymást, mert egyik azt állította, hogy *Elek* bírónak a jobb lába hüvelykujján van a tyukszeme, míg a másik tudni vélte, hogy a bal lába középső ujján van tyukszeme. Ilyen rejtett testi hibák pontos ismeretéből joggal lehet erkölcstelenségre következtetni.

Mindezekhez járul, hogy társadalmi tekintélye is csorbát szenvedett, mert egy cipészinás az utcán nyelvet öltött reá s ő elmulasztotta az elégtételvevést, egy izben pedig egy kis mopszli kutya megugatta.

Ezekkel a vádakkal szemben *Elek* bíró viszont *Pemete* bírót vádolta meg a következőkkel:

— Szintén erkölcstelen életet él, mert néha megakad a szeme egyik-másik fehérszemélyen és ilyenkor szemüveget tesz föl.

Kicsapongó életet él, mert eszten-dönként egyszer éjjel 12 órakor is kimarad s ilyenkor kávéházban dőzsöl, miközben bort iszik, melynek hatása alatt pohárköszöntőket mond, s pohárköszöntőivel aláássa a bíróság tekintélyét. Amikor pedig lőnek, elrohan, holott egy bírónak nem szabad megijedni egy kis durranástól.

Hivatali vétségeket pedig halmozva követi el, mert a telekkönyvi ügyeket illetéktelen emberekkel végezteti.

Sulyosbitja ezt a körülményt, hogy hozzáértő hivatalnokkal végezteti ezt a munkát, s ezzel azt a hitet kelti a közönségben, hogy az illetéktelenek jobban értik a bíraskodást, mint a bírák.

És így tovább . . .

A rendőrségen.

Fogalmazó (a tolvajhoz, aki újra elébe kerül): Nem megmondtam magának, hogy nem akarom látni többször?

— Hiszen váltig mondtam én is a biztos urnak, de nem akarta elhinni.

Casals Pabló kalandja.

Megírta már minden Hirlap
És megírta valamennyi
Napló:
Egy szögedi kis korcsmában
Hogy mulatott a nagy Casals
Pabló.

Jó Pablónak az oldalát
Régesrégen szörnyüképen
Furta:
Milyen lehet az a korcsma,
Amelyikről azt mondják, hogy
„Kurta.“

Fogta tehát gordonkáját
S megsimitva a tokáját
Pabló,
Igy csellózott: Hadd látom hát
Milyen az a csárda és a
Rabló!

Hej korcsmáros, eb az ingét
Addig el nem megyen innét
Pabló,
Amig ide árvalányos
Betyár nem jön és alatta
Vad ló!

Már pediglen, szólt a csaplár
Az alföldön akármeddig
Házalsz,
Olyan rablót, árvalányost
Itt minálunk nem látsz már most
Cásals!

Elfogyasztva kis-gulyása
Öreg estig ott vár már a
Pabló,
Bort is ivott vagy két messzelyt
S mégse jött az árvalányos
Rabló.

Hej korcsmáros, hogyha rablót
Nem mutat már épenséggel
Kelmed,
Számlát ide, a csellóját
Casals fizet és azután
Elmegy.

A söntésben pár perc alatt
El is készült oly patyolat
Számla,
Casals Pabló hogy betekint,
Leesik a padlóig az
Álla.

Hej korcsmáros, eb az ingét,
— Fohászkodik a nagy Casals
Pabló:
Mért nem mondta, mikor kértem,
Hogy maga itt a legnagyobb
Rabló!

Tabló. (ón.)

Üzlet . . . üzlet.

Egy bankárnak volt egy eladó le-
ánya. A leányának 150,000 korona a
hozománya. Természetesen akadt is kérő
elég. A könyvelője szerelmes volt a
leányba és egy nap beállított a főnö-
kéhez:

— Akar a főnök ur egy nap alatt
minden megerőltetés nélkül 75,000 ko-
ronát keresni?

— Szamár kérdés, hogyan akarnék?

— Ugyebár a főnök urnak van egy
leánya, akinek ad 150,000 korona ho-
zományt?

— Igen! Hiszen egyetlen leányom!

— Hát adja hozzám a kisasszonyt,
én elveszem 75,000 korona hozomány-
nyal! Így megkeres egy nap alatt min-
den fáradság nélkül 75,000 koronát . . .

— Gemacht! — feleli a bankár —
az üzlet meg van kötve.

Cselédek.

A nagysága: Róza, ez hus? Ez
csupa csont!

Szakácsné: Mondtam is a mészá-
rosnak, hogy ha a magam számára ven-
ném, az istennek se fogadnám el.

A modern gyermek.

Nagymama: Mit vacsoráztál kis
fiam?

Ferike (kávét evett.) (meggyőződve
arról, hogy valami okosat mond, vála-
szolja): Reggelit!

Elhitte.

János barátunk, ki szenvedélyes horgász, a Maros partján áll, ahol a halászás tiltva van és horgászni akar. Jön az őr és meglátja:

Nem tudja az ur, hogy halászni tilos?

Hát nem tudom?

Hát akkor mér halászik?

Én halászok?

Hát persze, hiszen a kezibe van a bot!

Hát nem szabad a kezemben botnak lenni?

De a boton egy zsinég van!

No és ha van, azért én még nem halászok.

De a zsinég végén horog van.

És ha van?

És a horgon egy kukac?

Van rajta egy kukac. Az anyósomat nem akaszthatom rá!

És nekem akarja bebeszélni, hogy nem halászik az ur! Hát akkor mit csinál itt?

Semmit! Uszkálni tanítom a kukacot.

A kicsi és a nagy.

A kávéházban egy asszonyka a saját lábát dicséri, hogy milyen kicsi számu cipő kell neki.

Megszóal az ura is:

— Inkább lenne egy számmal nagyobb cipőd és egy számmal kisebb szád.

Bocsánatot kérünk . . .

Egyik makói napilap szerkesztőségének ablakában hevenyészett jelentést ragasztottak ki a debreceni bombarobbanásról, melyben el volt mondva, hogy Debrecenben a görög katolikus püspök házát fölrobbantották s hogy 6 halott és számos sebesült áldozata van a robbanásnak.

Véletlenül ráhibáztak az igazságra s mikor este a fővárosi délutáni lapok megérkeztek, meglepetve látták, hogy azok még nem irnak pozitív merényletről, hanem csak találgatják, hogy mi okozta a robbanást. Hüen közölték a lapok tudósítását s a végén „bocsánatot kértek az olvasóiktól, hogy a tulzott tudósítással félrevezették olvasóikat.“

És így megtörtént, hogy egyszer igazat mondtak, akkor is bocsánatot kértek, mert ezzel „félrevezették“ az olvasót, amely nincs hozzászokva ehhez az igazmondáshoz.

Kevés szóval.

Egy kereskedő uj embert vett fel. Mindjárt első nap azt mondja neki a főnök:

— Nem szeretek sokat beszélni. Jegyezze meg, hogy ha a fejemmel intek, az azt jelenti, jöjjön be gyorsan.

— Igenis kérem — mondja az uj ember — de magam se vagyok a sok beszéd embere. Sziveskedjék megjegyezni, hogy ha a fejemet rázom, az annyit tesz, hogy nem megyek.

A legjobbnak elismert**Bächer-féle tüköracél ekék**

kormánnyal ellátva, fogas és láncos boronák, saját találmányu és szabadalmazott vesszőutanzatu vaspálcás boronák, ugyszintén a világhírű Melichár-féle Unikum-Drill sorvető, Imperator műtrágya és magvető gépek, Johnston-féle kukoricaszár-aratógépek előnyösen szerezhetők be:

LIPTÁK BÉLA

mezőgazdasági gépraktára és javító műhelyében
MAKÓ, Szentjános-tér.

Az angol bajusz — mint valóók.

Igaz történet.

Az operenciás Maros folyón tul, egy virágzó városkában történt. Egy szép napon, a mikor a hőmérő higánya a minusz tiz fokon lustálkodott és a városka határában sátorozó cigányvajda épp a hideg télről panaszkodó értekezését fejezte be a tőle megszokott frappáns fordulattal, egy pontos, gondos hivatalnok ember nagy elhatározásra szánta el magát. Megunta jóállásu, tagbaszakadt bajuszát, amelyért még egy katonai tambur-major is megirigyelte volna és nemes önfeláldozással, blazirt elszántsággal — levágatta. Angolosra nyiratta. Minden külön értesítés nélkül.

Az aktus után, amely hivatali helyiségében játszódott le a helyzethez illő komolysággal, csöndesen hazafelé indult. Már mint az ujdonsült angol.

Az utcán egész más, eddig nem látott perspektivák tárultak eléje. Mindent fényesnek, ragyogónak, modernnek látott. Egy kis köd is megcsapta arcát. Denique Londonban képzelte magát. A nyirott bajuszok hazájában.

Ám a szép kép eltűnt, hősünk rokoni kísérettel hazaérkezett. Estebédre szólt a harang s a konyhából isteni illat kóválygott az érkező házigazda elé. Az asszony, a jól megtermett, villogó szemü asszony csábos mosollyal ajkán ott ült már a megterített asztal előtt. Háttal az ajtó felé. A póz a régi volt, a férj tehát odajárult hozzá és egy rövid lejáratra szóló csókkal üdvözölte asszonyát.

A csók elcsattant, de kettős visszhangja lett. Tudniillik még egy csattanás zugott az ebédlő levegőjében. Ez azonban már egy szabályszerű, kifogástalan, anti-csók hangja volt, melyet az éles szemü asszony helyezett el — hosszú lejáratra — a férj büszke angol-bajuszos arcára.

Hogy senki kétségben ne legyen, elárulhatjuk az eset nyitját. A dolog egészen világos. Az asszony észrevette a megcsonkított bajuszt és naiv lelkében egyszerre megerősödött az a meggyőződés, hogy ezt az észrevételét csakis csattanósan lehet betetőzni. A férj pedig, mint minden férj, csöndesen, szomoruan állott a megterített asztal előtt.

Behunyta a szemét és várt és várt. Várta a tányérokat, a kést, villát, az etezseren álló nippeket, sulyos keretü fényképeket, a kályha

melletl heverő parázs-pizskálóvasat. Várta, hogy ezek majd mind az ő fején fognak mihamar összetalálkozni. De hiába várt.

Az asszony ezalatt már fürdött a könynyeiben, majd egy sikerült ájulási kísérlet után hanyatdült a székében. Elmult egy perc, s az asszony még mindig ájulást kísérletezett. Elmult öt, tiz perc, s az asszony még mindig ájuldozott. A férj még mindig állt és nézett. Szemeit behunyta és várt.

A helyzet feszült volt, köröskörül tompa, siri csönd. Az óra ütött, a macska nyávogott. A helyzet kétségbeejtő. Az asszony nem mozdul. De mégsem, hirtelen megrázkódik, föl egyenesedik és egy megvető pillantást vetve behunyt szemü férjére, eltávozik.

Elment a barátnéjához. Szaladt a rokokokhoz. Nem akar többé olyan férfival egy fedél alatt lakni, aki lenyiratta a bajuszát. Szívét keserü, gyötrő fájdalom nyomja, érzi, hogy meg fog halni. Egyelőre azonban el fog válni a férjétől. Undorodik tőle, ki nem állhatja. Beleölné magát szivesen a Marosba, de mit szólna hozzá a világ. Aztán meg hideg a víz, könnyen influenziát kap az ember. Meg a cipő tele lenne vízzel. Nem, nem, inkább elválík tőle. Öfelsége a király nevében. Jöjjön aminek jönnie kell.

Ez a vége a történetnek atyámiai ebben a nyirott bajuszu világban. Megdöbbenő, szenzációs történet és ami a fő: igaz.

És ha láttok majd atyámiai valahol egy szobát, megterített asztallal s előtte egy behunyt szemü férfit, essetek térdre előtte. Mert ez „ő”. Az angol bajusz mártírja. A modern divat áldozata. Szerencsére azonban minden csoda, családi botrány csak három napig tart.

Kész bádóg- és zománcozott edények

hol szerezhetők be a legolesőbban?

BIRIMRE

bádogos-üzletében a püspökkerttel szemben.

Vízvezeték-, villanycsengő- és fürdőszobaberendezéseket a legmodernebbül készít. — Épületek készítésénél minden bádogos munkát elvállal jutányos áron.

TUTYI.

A jó kis farsang is elmúlt. Kár pedig, mer-hogy olyan sikerült jó kis mulacsságok vótak, hogy no. Már mögest nem lösz más, csak a városi közgyűlések, a jó kis közgyűlések . . .

No de nem baj, mer kárpótol érte a jó kis tavasz, mely olyan korán gyüött, hogy a zem-bör nem is fájlalja a böjtöt. Jó kis tavasszal a jó kis fuvalommal, ahogy a költők mongyák . . .

A városházán is nagyon érzik a tavaszt, mer má megint nagyon építhet-nék az új városházát. Hát jó lenne, de-legkivált egy jó kis redutot, merhogy akkó én is lakást cserénék, mivelhogy unom mán a Korona sarkát . . .

Jó kis egyesületöt alakítottak a földművelő ifjak, mer kimondták, hogy nem isznak szöszélyös italt. Hát szép is a mértékletesség, oszt ha a jó kis elnökrü vösznek példát, akkor biztosan betartják a szabált, a jó kis szabált a vizről . . .

A jó kis cinészek is ide lent vótak a zegylet hangversenyén, oszt űk gyöz-tek, mert tulkiabálták a vendégöket, ki-vált a jó kis Komlós . . .

A tüzoltó-bál vót az utolsó a sorba, pedig nagyon fájn mulacsság vót, mert ott pezsgövel ótották a tüzet a jó kis tüzoltók . . .

A jó kis Kuhn végrehajtót áthelez-

ték Szögedébe. Aszongyák, hogy ott mögvizitel mindenkit. No, alig ha nem nagyon fognak örülni a látogatásnak, mer jó kis embör . . .

Szegedi buckai, Kitünö nomoki,
Legjobb gyoroki boraim

megérkeztek, valamint a kitünö minőségü

s ö r ö k

mindig frissen csapolva kaphatók. Ven-déglői helyiségeim a mai kornak meg-felelően, izlésesen vannak berendezve.

Kitünö konyha!

Tisztán kezelt italok!

Tisztelettel:

Érdeky József vendéglős.

(Barcsay-utca.)

Házhozvitelnél úgy a boroknál, mint a söröknél árkedvezmény.

Hogy van ???!

Egyik farsangi bálon történt, hogy egy nagyon fiatal kinézésü táncos fel-kért egy idősebb hölgyet; ki imigyen kosarazta ki a fiatal embert:

— Köszönöm, gyermekkel nem táncolok.

Az urfi nem késett a válasszal:

— Pardon, nem volt róla tudomásom . . .

ÜZENETEK.

T. T. T. Igaza van. A gyermek idővel megnő s a kis lány asszonnyá válik. Így lesz aztán a gyermekligából mamaliga.

Pszilander. Kézirata nem közöl-hető, nem üti meg lapunk nivóját. A nivót igyekszünk magunk megütni. Inkább azt árulja el, hogy tud minden áldott nap kétszer föllépni ugyanabban a darabban?

A királyok alkonya vagy: a köztársasági Makó.

Alig népesedett be Makó, (lehetett vagy 500 lakosa) az új kormánynak már is első gondja volt kivetni az adót. A második lépés volt szervezni a városi tisztkart. E munkánál semmi egyéb nem jött tekintetbe, mint csak a legszükségesebb. Így történt meg az a hallatlan spórolás, hogy 500 emberre csak 50 hivatalnok-ember esett. A közvélemény természetesen, hogy felzudult, azután, no hát ez is természetes — lezudult.

János, az elnök néhány napi tanácskozás után így szervezte a köztársasági Makó tisztkarát.

I. *Elnöki kar*: Elnök, alelnök, elnökhelyettes, alelnökhelyettes, felalelnök, lealelnök, alfelalelnök, felalfelelnök és felalfelelnök.

II. *Elnök-titkári kar*: titkár, altitkár, kár, titkár, titkáár, tititkákákár.

III. *Város főnöki kar*: városfőnök, városfőnök, városfő és főváros, várfő, osfő, kosfő.

IV. *Városi jogi-kar*: ügyész, ügyvéd, jogár, jogtanácsos, tanácsos jog nélkül, jogtalan tanácsos, jogász és makkász.

V. *Városi adóhivatal*: Főadónász, aladónász, adótárnok, adózárnok, adóvárnok, adókárnok és hadónászok.

IV. *Bírói kar*: Nagybíró, kisbíró, munkabíró, rábíró.

VII. *Állatorvosi kar*: Főkehlesnök, farkász, szájszemlélsz, alhasi-hallgató, sertésvész-innyenc.

Minden osztályt azonban még egy alosztály egészített ki, idetartóztak a különféle dijnokok, irnokok, alakok, dülnökök és aldülnökök, álnokok és ülnökök, feknökök és hempernökök, álmokok és ébernekek, ajtónállók és utonállók.

Fizetésük minimuma 3000 korona volt csupán s ezzel a köztársasági kormány is meghonosította az ugynevezett hivatalnoknyomort. Ennek enyhítésére azonban már a következő héten különféle pótlékok címen tekintélyes mértékben emelte ezt a nyomorult 3000 koronát.

E pótlékok a következők valának:

1. nőtlen hivatalnok egy havi szolgálat (ha az egy hó nem február, hanem más valamely hónap, akkor e hónap két hónapnak veendő) kap 500 korona „családi élet-pótlék“-ot.

2. Nős hivatalnok házasságának 6-ik hónapja után 1000 korona „fájdalom-pótlékot“ kap. Azonkívül minden év végén 100 korona „türelmi-pótlékot.“ Tíz évi házasságuk után pedig 2000 korona „balek-pótlékot“.

3. Nős, de gyermektelen hivatalnok az első 9 hónap után 100 korona „jöreménységi pótlék“-ot, minden 9-9 hónap után 50-50 korona „családi pótlék“-ot kap.

4. Nős és több gyermekes családapa minden gyermek után 700 koronát kap, az ötnél több gyermekes családapa 1000 Korona „fáradtsági pótlékot“ kap.

5. A 18-24 éves hivatalnokok 800 korona „kávéházi pótlék“-ot kapnak.

6. Nőhivatalnokok, amennyiben férjtelenek 24 éves korukban „anyasági pótlék“ ot kapnak. Ezt joguk van természetben is kivenni. A vénkisasszonyok pedig puder, mider, ondolatür stb. címekre 1000 koronát kapnak „kéjinger pótlék“ címen.

7. A sovány hivatalnokok pedig „báj pótlék“ címen 80-80 koronát kapnak, amennyiben ellaposodásuk oka hivatalos.

8. Több, mint egy ember nem lehet elhelyezve egy irodában. Ennélfogva, ha már ketten foglaltak el egy termet, az öregebbet, miután ennek tüdeje lassabban fungált, „lég pótlék“ illette meg.

9. Ha egy fiatal és bájos kisasszony került együvé egy még nem kialudt vulkánrendszerű hivatalnokkal, ez esetben ez utóbbi „fék pótlék“ címen 1000 koronát kapott, ha tényleg — fékezett.

Igy azután legalább is nagyjából számüzve volt az u. n. lateiner-nyomor. Természetesen hivatalnok ember adót nem fizetett és a város közeles volt egy szanatóriumot fentartani a Balaton mellett „Neurasztenium“ néven. Itt üdültek a város urai az év jelentékeny részében — jan. 1-től dec. 31-ig. Ez ügyek finanszírozására pedig pénzügyminiszterre Szakács Gábor neveztetett ki, akit, — hogy szakismereteit megszerezze s a pénzügyben otthonos legyen, egy ingyenes jeggyel (a karzatra) felküldték Pestre a Nemzetibe; nézze meg a „Milliók a hó alatt“ című operettet.

(Folyt. köv.)

Iskolában.

A diák a tanár elé áll és felmondja a leckét a hiénáról. Így kezdi:

— Veszedelmes állattal állunk most szemben . . .